

بررسی تاثیر تنش خشکی و پتاسیم بر عملکرد دانه گیاه سویا

جهانفر دانشیان و پریسا جنوبی

به ترتیب پژوهشیار مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج و دانشجوی دکتری دانشگاه تربیت معلم تهران

مقدمه

خشکی عامل اصلی کاهش رشد گیاهان در اقلیمهای خشک و نیمه خشک می باشد. شدت تاثیر تنش خشکی بر عملکرد گیاه به فراهمی آب در خاک بستگی دارد. شارما و همکاران (۹) گزارش دادند که بکارگیری پتاسیم در شرایط تنش از کاهش زیاد عملکرد دانه و ماده خشک جلوگیری کرد، اگرچه لویز و همکاران (۷) در کاربرد برگی محلولهای فسفر و پتاسیم به میزان ۲۰ گرم در متر مربع در لوییا چشم بلبلی، تاثیر معنی داری بر عملکرد یا اجزا عملکرد تحت شرایط تنش رطوبتی خاک مشاهده نکردند. مارشنر (۸) در بررسی اثر پتاسیم بر فعالیت فتوسنتزی و انباشت ماده خشک در گیاهان گزارش دادند که انتقال مواد فتوسنتزی تحت تاثیر میزان پتاسیم قرار می گیرد. چن زین پینگ و همکاران (۱) نیز بیان کردند که حتی کمبودهای ملایم پتاسیم خاک نیز با کاهش سرعت فتوسنتز، بر انتقال مواد فتوسنتزی اثر می گذارد. ایتو و همکاران (۶) در بررسی تنش خشکی بر سویا گزارش دادند که با کاهش آب خاک غلظت پتاسیم برگها در تمام بخشهای ساقه به سرعت افزایش یافت، بطوریکه پتانسیل آب درون آندها از پتانسیل آب خاک کمتر شد. وقوع تنش سبب کاهش وزن خشک در تمام بخشهای گیاه گردید. در پایان، با افزایش تنش پتاسیم بیشتری در بخشهای فوقانی گیاه تجمع یافت.

مواد و روشها

جهت بررسی پاسخ سویا نسبت به تنش خشکی در مرحله رشد زایشی و کاربرد پتاسیم طرحی بصورت کرتیهای خرد شده در قالب بلوکهای کامل تصادفی در سه تکرار روی رقم زان اجرا شد. عامل تنش بصورت زمان آبیاری در سه سطح در کرتیهای اصلی قرار گرفتند که شامل آبیاری کامل: آبیاری در تمام طول فصل هنگامیکه رطوبت قابل دسترس خاک در دو عمق ۳۰ و ۶۰ سانتیمتری خاک به ۶۰٪ رسید (۴۰٪ تخلیه رطوبتی)، تنش متوسط: آبیاری تا زمان گلدهی به اندازه کافی (بر اساس ۴۰٪ تخلیه رطوبتی) و سپس آبیاری تا زمانیکه رطوبت قابل دسترس خاک در دو عمق ۳۰ و ۶۰ سانتیمتری خاک به ۴۰٪ رسید (۶۰٪ تخلیه رطوبتی)، تنش شدید: آبیاری تا زمان گلدهی به اندازه کافی (بر اساس ۴۰٪ تخلیه رطوبتی) و سپس آبیاری تا زمانیکه رطوبت قابل دسترس خاک در دو عمق ۳۰ و ۶۰ سانتیمتری خاک به ۲۰٪ رسید (۸۰٪ تخلیه رطوبتی). عامل پتاسیم در سه سطح صفر، ۵ و ۱۰ گرم در متر مربع K_2O در کرتیهای فرعی قرار گرفتند. رطوبت خاک به فاصله ۵-۳ روز با استفاده از دستگاه نوترون پروب در دو عمق ۳۰ و ۶۰ سانتیمتری اندازه گیری شد. اجزا عملکرد دانه و عملکرد دانه به ترتیب بر اساس میانگین ۹ بوته و مساحت ۳ متر مربع ارزیابی گردیدند.

بحث و نتیجه گیری

نتایج بدست آمده نشان دادند که با افزایش شدت تنش، تعداد دانه در غلاف و تعداد غلاف در گیاه کاهش یافت که منجر به کاهش تعداد دانه در گیاه گردید. کاکس و جولیف (۲) نیز گزارش دادند که تیمارهای کم آبیاری خفیف و شدید به ترتیب ۷۷٪ و ۲۰٪ غلاف کمتری نسبت به شاهد تولید نمودند. عامل اصلی در کاهش تعداد دانه در تنش متوسط، تعداد دانه در غلاف بود، در حالیکه در تنش شدید هر دو عامل سبب کاهش تعداد دانه در گیاه گردیدند. اگلی و همکاران (۳) رقابت اندامهای رویشی با زایشی در مرحله نمو زایشی و کاهش فتوسنتز جامعه گیاهی را سبب کاهش تعداد غلاف و دانه در واحد سطح دانستند. بررسی ساختار اجزا عملکرد

دانه در گره های ساقه اصلی نشان داد که با افزایش شدت تنش، نسبت تعداد و وزن دانه و غلافهای تشکیل شده روی ساقه اصلی به کل گیاه بطور قابل توجهی افزایش یافت. هیندل و بران (۴) گزارش دادند که غلافهای مستقر در شاخه های فرعی ۳۵٪ کل عملکرد را شامل شدند در حالیکه هربرت و هیج فیلد (۵) بیان داشتند که ۵ تا ۴۰٪ عملکرد دانه با توجه به تراکم پوشش گیاهی به شاخه های فرعی تعلق داشت. افزایش شدت تنش سبب کاهش تولید اندامهای فتوسنتز کننده گیاه گردید، بنابراین توانایی تولید مواد فتوسنتزی کاهش یافت و در نتیجه توسعه رویشی گیاه محدود شد و بیشتر غلافها روی ساقه اصلی تشکیل گردید. والیس و همکاران (۱۰) گزارش دادند که آبیاری سویا در شرایط دیم سبب افزایش تعداد غلافهای تشکیل شده در شاخه های تشکیل شده در گره های پایین گیاه شد. اگرچه بیشترین تعداد غلاف در گره های ۳-۶ و ۹-۱۳ ساقه اصلی تولید شد، تنش با افزایش سقط گل و غلاف، تعداد غلاف را در گره های ساقه اصلی بویژه گره های تحتانی و فوقانی کاهش داد. هیندل و بران (۴) نیز گزارش دادند که کاهش تعداد غلاف در گره های گیاه ناشی از ریزش غلاف و گلها بود. تنش خشکی با کاهش تولید مواد فتوسنتزی و اختلال در انتقال مواد منجر به سقط غلاف و دانه گردید که در مجموع سبب کاهش نسبت وزن دانه به وزن غلاف شد. وزن دانه نیز با افزایش شدت تنش کاهش قابل توجهی نشان داد. بنابراین علت کاهش عملکرد دانه در سطوح تنش ناشی از کاهش شدید در تعداد و وزن دانه بود.

باتوجه به اینکه گیاه سویا به پتاسیم نسبتاً زیادی نیاز دارد، بنابراین افزایش کاربرد پتاسیم تاثیر مثبتی بر گیاه خواهد گذاشت. آزمایش انجام شده نشان داد که پتاسیم سبب افزایش تعداد غلاف در گیاه گردید. اما بر تعداد دانه در غلاف موثر نبود. دراست و والینگفورد (۱۹۸۵) پتاسیم را عامل مؤثری در افزایش عملکرد دانه سویا دانستند. بنابراین افزایش تعداد دانه در گیاه با کاربرد پتاسیم ناشی از افزایش تعداد غلاف در گیاه بویژه در گره های میانی بود. هربرت و لیچ فیلد (۵) نیز گزارش دادند که تقریباً ۸۰٪ عملکرد ساقه اصلی سویا بوسیله غلافهایی تولید می شود که در بخش میانی پوشش گیاهی قرار دارند و گره های فوقانی و تحتانی از سهم کمتری برخوردار می باشند. پتاسیم تنها بر درصد غلافها و دانه های تشکیل شده در ساقه اصلی مؤثر بود. با توجه به نقشی که پتاسیم در افزایش تولید مواد فتوسنتزی دارد کاربرد ۵ گرم پتاسیم در متر مربع سبب افزایش تعداد دانه در غلاف روی ساقه اصلی شد، اما در کاربرد ۱۰ گرم در متر مربع پتاسیم، میزان مواد آسمیلانی تولید شده به اندازه ای بود که سبب توسعه رویشی گیاه گردید و در نتیجه تعداد دانه و غلاف بیشتری روی شاخه های فرعی تشکیل شد. مقایسه سطوح پتاسیم نشان داد که کاربرد ۵ گرم در متر مربع سبب افزایش تعداد و وزن غلاف و دانه در گره های میانی ساقه اصلی گردید. اگرچه کاهش جزئی در گره های فوقانی یا تحتانی نسبت به عدم کاربرد پتاسیم وجود داشت. کاربرد ۱۰ گرم در متر مربع پتاسیم، تعداد و وزن دانه و غلاف در کل گره ها به ویژه در گره های تحتانی و فوقانی را افزایش داد. پتاسیم بر وزن هزار دانه اثر معنی داری نداشت. بنابراین افزایش عملکرد دانه سویا با افزایش کاربرد پتاسیم ناشی از افزایش تعداد دانه در گیاه بود. با توجه به نقشی که پتاسیم در حفظ پتانسیل آبی گیاه و جلوگیری از هدر رفتن آب دارد، در شرایط تنش که گیاه با کمبود آب مواجه بود، پتاسیم کافی در خاک سبب حفظ فعالیت فتوسنتزی و یا جلوگیری از کاهش شدید فتوسنتز و تولید مواد فتوسنتزی گردید (چن زینگ پنگ و همکاران، ۱). اگرچه اختلاف معنی داری در اجزا عملکرد و عملکرد دانه اثر متقابل تنش خشکی و پتاسیم وجود نداشت، اما با افزایش پتاسیم در هر سطح تنش، تعداد غلاف و دانه در گیاه افزایش یافت، اما تعداد دانه در غلاف و وزن هزار دانه کمتر تحت تاثیر قرار گرفت. ارزیابی سطوح اثر متقابل تنش و کاربرد پتاسیم نیز نشان داد که با افزایش شدت تنش، پتاسیم نقش مؤثرتری در افزایش تعداد و وزن دانه و غلاف در گره های میانی و سپس تحتانی داشت. در کل به نظر می رسد، با افزایش شدت تنش نقش پتاسیم در جلوگیری از کاهش بیشتر عملکرد واضح تر بود.

منابع مورد استفاده

- 1-Chen, P.Y., Y.L. Jiang, and Z. Fu. 1987. The effect of potassium on wheat growth, drought resistance and some physiological properties under different soil moisture conditions. *Acta Agronomica Sinica*. 13:4,322-328.
- 2-Cox, W. J., and G. D. Jollif . 1986. Growth and yield of sunflower and soybean under soil water deficits. *Agron. J.* 78:226-230.
- 3-Egli, D.B., and Yu Zhen-Wen.1991. Crop growth rate and seeds per unit area in soybean. *Crop Sci.* 31:439-442.
- 4-Heindl, J.C. , and W.A. Bran. 1984. Pattern of reproductive abscission seed yield and yield component in soybean. *Crop Sci.* 24:542-545.
- 5-Herbert, S. J. , and G. V. Litchfield. 1984. Growth response of short season soybean to variation in row spacing and density. *Field Crop Res.* 9:163-171
- 6-Itoh, R. and A. Kamura.1991. Acclimation of soybean plants to water stress.V. Analysis of regulation of tissue potassium concentration in leaves and stem. *Japanese J. Crop Sci.* 59:4,824-829
- 7-Lopez,F.B., C. Johanson, and Y.S. Chauhan. 1994. Limitations to seed yield in short-duration pigeon pea under water stress. *Field Crop Res.* 36:(2)95-102
- 8-Marschner, H. 1995. Mineral nutrition of higher plant. Academic Press. Sec. Ed. USA.
- 9-Sharma, K.D., M.S. Kuhad, and A.S. Nanadwal. 1992. Possible role of potassium in drought tolerant in brassica. *J. of Potassium Research.* 8: 4,320-327
- 10-Wallace, S.V. 1986. Yield and seed growth at various canopy location in a determinate soybean cultivar. *Agron. J.* 78:173-178